

Николай Соколов

Кокиче

Бяла риза аз обличам
и в снега излизам рано.
Изпод всеки храст надничам,
мило, кротко и засмяно.

Февруари ме смразява,
аз и във студа се смея.
Гордо в снежната дъбрава
тънко стъбълце люлея.

Преминават покрай мене
зимни халища и вятър.
Мойто сърчице зелено
има корени в земята.

Затова не се страхувам,
нося пролетта на всички
и дечицата целувам
по засмените очички.

КРАЙ

© Николай Соколов

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12314>]